

Caramba

Zaanse feestband in de periode 1983-2009.

Foto bezetting 1993: v.l.n.r. Job Woudt, Geert Wolvers, Paul van der Velde, Jos Out, Gert van Houts, Robert den Bremer en Paul van de Wel. Liggend: Rob Stam.

bron: Noordhollands dagblad van 19-10-1993

Feestband Caramba viert eigen feest in Prinsenhof

ZAANDAM - ? Optreden is voor de leden van de Zaanse feestband Caramba meer dan alleen optreden. "We zijn een avondje uit, maar dan op het podium", verklaart zanger annex showman Rob Stam. Vrijdagavond wordt het voor de zevenmansformatie meer dan een avondje uit. Dan is caf? Het Prinsenhof aan de Zuiddijk in Zaandam gevuld met fans, vrienden en kennissen om het tienjarig bestaan van Caramba te vieren. Tijdens de receptie debuteert het akoestisch trio Take Three uit Wormer met eigen werk. Daarin wordt Stam met zang en gitaren begeleid door de broers Toni en Vincent van der Horst.

Toen de band in 1983 begon, stond Caramba al bol van de ervaring. De leden kenden elkaar van de eveneens Zaanse bands Buzz Benson, The Gods en The Heartbeat. De eerste groep (1973-1977) speelde werk van 'hippe' Amerikaanse (country-)rockgroepen als The Byrds en The Allman Brothers Band. The Gods (1977-1979) en The Heartbeat (1979-

1983) bedachten zelf nummers.

De laatste band bracht twee singles uit, waarvan Here They Come (1982) werd geproduceerd door toenmalig Doe Maar bassist en zanger Henry Vrienten. Met dat nummer was de al zeltogende Heartbeat in mei 1983 nog live op de radio, in het Los Vast circus van NCRV's Jan Rietman.

Foto: Caramba live tijdens een optreden in Het Prinsenhof in Zaandam.

Met Caramba werd weer terug gegrepen naar bekende rock 'n roll uit de jaren vijftig, later uitgebreid met soul en rhythm & blues. Met de komst van Stam in 1989 begon Caramba zich bovendien te ontwikkelen als showband. De Wormer is in het dagelijks leven ambtenaar bij de gemeente Zaanstad, maar toont zich in de horeca een uitstekend zanger en podiumdier van het zuiverste water.

Dat bleek onder meer tijdens een optreden in het Schotse stadje Dumfries. Waar Caramba in augustus 1991 een benefiet optreden deed voor een ziekenhuis, na bemiddeling van een daar woonachtige vakantievriend van saxofonist Robert den Bremer. De op de posters aangekondigde top Dutch roll & soul band James White & Caramba beleefde in Dumfries het hoogtepunt van het tienjarig bestaan.

Voorals Stams creatie James White - ? een hilarische persiflage op een van zijn kleurrijke voorbeelden, James Brown ? - deed de coverband boven de middelmaat uitstijgen. En hoewel hij James White zo'n twee jaar geleden officieel de laatste eer bewees, het alter ego wil maar niet dood.

Stam: "Er wordt om gevraagd, man!" Een jaar terug heb ik nog een act gedaan: The return of James, back from Hell. Opkomen op een brancard, zusters er omheen, gewoon grappig. Ik heb die hele uitrusting ook altijd bij me, als het publiek dat nou zo graag wil.... Misschien dat ik 'James' ook vrijdagavond nog laat opdraven. Maar 'ns aan bellen, kijken of ie zin heeft. We maken in ieder geval een mooi podium. Lekker Amerikaans: glitter, glamour, kitsch en vlaggen."

Voor de gelegenheid wordt Caramba vrijdagavond in Prinsenhof ('de vaste basis') in een tiental nummers bijgestaan door gastmusici. Zo wordt de blazerssectie uitgebreid met saxofonist Cees Woud en trompettist Jeppe Woudt, terwijl Stam vocale steun krijgt van de Wormerveers/Molukse cover- band Galaxy: Dinah en Jules Licumahuwa en Nel en John Pical. De broers Guus (dwarsfluit) en Frank Leurs (zang) duiken op in een gedurfde versie van Peter Gabriels' hit Sledgehammer.

Verder komt de historie op de proppen in de persoon van zanger Jos Bart (ex-Buzz Benson, ex-The Gods). Caramba & Co stort zich na de receptie (vanaf 23.00 uur) onder meer op de hits Funky Good Time en I Feel Good van James Brown.

Caramba viert vrijdag 22 oktober (23.00 u.) het tienjarig bestaan in caf? Het Prinsenhof. Met medewerking van enkele gastmusici. Organisator, zanger en performer Rob Stam (middenin op de hurken): "We maken een mooi podium met veel glitter, glamour, kitsch en vlaggen."

bron: Noordhollands Weekblad 04-03-1999

WORMER – Ze worden al aardig kaal, ze lusten graag een biertje en ze zijn dol op muziek. Dat zijn de overeenkomsten van Rob Stam en Frank Leurs, respectievelijk de gaande en komende zanger van Caramba. Er verandert dus niet zo gek veel aan het boegbeeld van de Zaanse band. Goede Vrijdag, 2 april is het de laatste keer dat Rob Stam in de frontlinie staat. Tijdens het concert in De Kade draagt hij de fakkel over aan Frank Leurs.

Rob en Frank kennen elkaar al jaren. In een dorp als Wormer kun je elkaar amper ontlopen. "We zijn natuurlijk allebei gek van muziek", vertelt Rob Stam (33). "Mijn moeder zong vroeger in een band en mijn vader was trompettist. Er klonk altijd muziek. Dat geldt voor jou toch ook?" "Ja", antwoordt Frank (39). "Het is er gewoon met de paplepel in gerost. Eh, zonder dwang natuurlijk.

Vriendschap "Als we een groot optreden in de buurt hadden, betrokken we Frank er vaak al bij. Ik heb hem zelf voorgedragen als mijn vervanger. Het was een logische keus", aldus Rob. Hij is nu al tien jaar het gezicht van Caramba. "Ik heb wel vaker gedacht, ik moet eens wat anders doen. Maar het is elke keer zo gezellig. Dus ik bleef steeds hangen. Op een gegeven moment heb ik de knoop doorgehakt." Rob heeft veel bijgedragen aan de ontwikkeling van het repertoire en natuurlijk ook de show. Met zijn maffe acts kreeg hij de lachers op de hand. "In de toekomst ga ik wat doen met mijn neef Chris Heijne", vertelt Rob "We gaan een soort duo vormen. We willen optreden voor bruiloften en partijen. Het moet draaien om de teksten die kennissen en vrienden van het feestvarken aanleveren. Natuurlijk met muziek en zang. Ach, het is nog een ruwe diamant die we moeten polijsten."

Niet in een hokje De nieuwe zanger van Caramba Frank zit al vijftientig jaar in de muziek. "Met de hardrockband Exises uit Purmerend heb ik aardig gescoord. Daarna heb ik veel gedaan. Bijvoorbeeld gewerkt met Fay Lovski, Reniet Vrieze en Richenel De laatste tijd rommelde ik wat met Panick Station en ik schrijf muziek samen met Janbert Keuter. Dat is gewoon studiowerk". Frank vindt naast zijn werk als tandprotheticus nog voldoende tijd voor zijn passie, de muziek. Hij houdt er niet van om in een hokje gestopt te worden. "Ik heb zoveel interesses. Ik wil graag iets bijzonders doen in de muziek. Ik laat me door anderen niet zeggen wat ik moet doen." Zo een eigenheimer past wel in Caramba. Een band die zelf allerlei stijlen muziek speelt. Frank speelt The Stick, een bijzondere gitaar en een beetje keyboard.

Alles uit de kast Geert Wolvers, de drummer van het gezelschap en ook de PR-man van Caramba is van plan 2 april alles uit de kast te halen. "Het is jouw laatste optreden", zegt hij tegen Rob. "We moeten nog precies afspreken wat voor nummers je wilt zingen." Rob heeft zijn zinnen gezet op de vette Elvis act. "Een hele foute act. Die gospels van hem, daar krijg ik kippenvel van. Ik zing graag nummers van foute artiesten, zoals van Tom Jones en Barry Manilow, heel fout." "Vorig jaar speelden we voor het eerst in De Kade. Het was geheel uitverkocht. De barman kwam na afloop onze hand schudden. De baromzet was hoger geweest dan bij het optreden van De Dijk, een paar weken daarvoor" Caramba richt zich op de mensen die houden van dansen, lachen en gezellig een biertje willen drinken. Het is een trouw publiek.

Gasten "We hebben zelf nog nooit dron-ken op het toneel gestaan. Nou, een keertje dan, bij een optreden in de kantine van hockeyclub De Kraaien. Toen hebben we ze korting gegeven."

Caramba heeft in januari nog een korte toer door Norfolk in Engeland gemaakt. Daar zijn de muzikanten gestuit op een band met de illustere naam Map of Tasmania. The Map verzorgt in De Kade het voorprogramma. Caramba wordt 2 april bijgestaan door diverse gastmuzikanten en vocalisten.